

Sobre la pujada dels preus dels estudis universitaris a Catalunya

Publicat per Especial Bolonya a Agost 1, 2008

Quan els que rebutgem l'EEES com a excusa per a fer negoci sobre l'ensenyament superior i la LOU i la LUC com a instruments d'aplicació (és a dir, no és cap obligació europea) dèiem que estudiar seria més car tots els càrrecs institucionals i polítics van dir que el nostre discurs era demagògic.

Amb la publicació del decret de preus de la Generalitat de Catalunya és el moment de fer recopilació dels fets que demostren que el fantasma és ben real.

A partir de l'article 81 de la LOU que especifica clarament que el preu de la matrícula tindrà com a referència el cost real comença el fil. Aquest article es manté intacte a la reforma de la llei del PSOE i es repeteix al Reial Decret de Graus. Això vol dir que el criteri del preu no és popular sinó del cost de mercat dels estudis i això vol dir que malgrat la seva publicació oficial aquests preus no són públics, tal i com les i els treballadors tenim per costum entendre aquest terme: és a dir, populars.

Pujar el preu dels estudis universitaris per sobre de l'IPC i molt més que per sobre de la pujada dels salaris, de popular té poc. Així, enguany la previsió d'IPC era del 4.2% (i els salaris han pujat per sota d'aquest increment) i el tripartit de la Generalitat ha decidit que els catalans ens podem permetre pujar com a mínim un 5.5%.

Pujada preus públics dels estudis universitaris a Catalunya 2008							
Estudis Pre Reial Decret de Graus (Llicenciatures i Diplomatures)	€/ Crèdit		Δ %	Estudis post-Reial Decret (Graus Bolonya)	€/ Crèdit	Diferència Pla antic i Pla Bolonya 2008 %	Diferència internacional entre 2007 i Pla Bolonya 2008 %
	2007	2008					
Estudis amb grau d'experimentalitat 1				CEA1*			
Ciències socials, història, filologies, humanitats i diplomatures relacionades amb ciències de l'administració i ciències del treball.	10,05	10,6	5,5	Humanitats, història i història de l'art	13,25	25	31,84
Estudis amb grau d'experimentalitat 2				CEA2			
ADE, Documentació, Geografia, Econòmiques, Traducció i Interpretació, Periodisme, Psicologia, Publicitat, Mestres, ...	10,34	10,6	2,5	Geografia i ordenació del territori, publicitat i relacions públiques, traducció i interpretació	13,6	28,30	31,53
Estudis amb grau d'experimentalitat 3				CEA 3			
Ambientals, física, matemàtiques, Arquitectura, enginyeries tècniques, ...	14,23	15	5,4	Física, matemàtiques i comunicació audiovisual	18,75	25	31,76
Estudis amb grau d'experimentalitat 4				CEA 4			
Biologia, Farmàcia, Medicina, Química, Veterinària, Infermeria, Fisioteràpia,...	14,6	15,4	5,5	Biologia Humana, Ciència i salut animal	18,75	21,75	28,42
				CEA 5			
				Medicina	21,3	38,31	45,89

* Coeficient d'Estructura Acadèmica
Font: Elaboració pròpia a partir dels Decrets de la Generalitat 151/2007, de 10 de juliol i 150/2008, de 29 de juliol)

Així doncs, a una lectura ràpida veiem com s'afegeix un nou càstig recaptatori sobre la tercera matrícula. Si abans la pujada era del 40%, ara esdevé del 60%. Tenint en compte que moltes facultats obliguen a la matriculació successiva de matèries suspeses per ampliar la matrícula i tenint en compte que l'aplicació dels criteris de control social (amb èxit de rendiment discutit pels mateixos professors) han redundat en una [pujada del absentisme a les aules](#) i per tant, de més probabilitats de suspendre tot tenint en compte que la segona convocatòria ha passat a millor vida sense que ningú ho notés... Bé, no serà estrany que hi hagi moltes més segones i terceres matriculacions... al cap i a la fi qui pot dedicar-se a estudiar a temps complert és una minoria.

Altres novetats és la distinció feta a cop de màgia per la Generalitat entre el preu dels crèdits del pla a extingir (licenciatures i diplomatures) i del nou (graus). Si els primers han pujat al voltant d'un 5.5%, els segons il·lustren una forquilla que va des d'un increment del 31.84% (humanitats, lletres) al [45.89% dels estudis de Medicina](#).

Queda pendent fer un anàlisi segons la càrrega de crèdits anuals de licenciatures i diplomatures (al voltant de 70 crèdits anuals) en relació als Graus (60 crèdits ECTS anuals), a primer cop d'ull aquesta diferència no justifica aquestes pujades ni tan sols en relació al cost dels estudis, encara no hem vist la previsió de cost d'aquest nou grau, malgrat que els estudiants han reivindicat memòries econòmiques que els acompanyin en la seva aprovació. Sembla que el "cost zero" era una broma de mal gust, que serà la butxaca de l'estudiant la que cobreix aquesta revolucionària concepció de la nova universitat. Això sí, l'ACUP encara té la poca vergonya de titllar de "públics" els preus.

Per no dir el frau, perquè tot i pujar el preu, [segons la mateixa ACUP](#) no obtindrem un títol amb la mateixa consideració ni tan sols d'una diplomatura, sinó un primer cicle o una diplomatura empobrida, és a dir, un *paperet* que per si sol no et permet exercir professionalment. En dues paraules: [grau = frau](#).

Continuant amb el [Decret de Preus de la Generalitat](#), ja per fi ens donen senyals de [què succeirà](#) amb la convivència de plans d'estudi. El fet que el Decret garanteixi la continuïtat dins del pla no vol dir que tinguis dret a tenir docència. Ni molt menys. T'ofereixen al menys l'oportunitat de pagar el 25% del cost del crèdit si no hi ha classes o tutories. Encara que no ho diu, és més que previsible que als infeliços que fem diplomatura/licenciatura ens ofereixin passar per l'escorxador de la convocatòria única i el control disciplinari continuat (altrament dit, "avaluació continuada"), això sí, pagant el 100%.

[L'aprovació de la LEC](#) tot i ser més que rebutjada pels treballadors del sector i ni tan sols tenir consens dins del tripartit, la vergonyosa [supressió del batxillerat nocturn](#) i la re-reforma universitària que va anunciar el flamant Conseller de ERC segueixen sumant una configuració mercantilista, classista, autoritària, vendepatries i servil als interessos de la patronal.

Els textos oficials citats

Com es determina el preu dels estudis universitaris?

El trencaclosques dels preus públics universitaris. Per Enric I. Canela